

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice šte. 16.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Šeststopenjska peti-
vrti 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnishvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 6 gl.,
za četrt leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

Štev. 72.

V Ljubljani v ponedeljek, 26. maja 1884.

Tečaj I.

Razpor na Kranjskem in na- rodna stvar.

Ponosni sme biti odlični sotrudniki našega lista na velik vtis, katerega so napravila njegova „Dunajska pisma“. Saj je nerazrušna vekovita prerogativa nenavadnega moža, da se vsaka beseda iz njegovih ust daleč razlega okolo po domovini, da silni njen odmev predrami tudi nasprotnika iz navidezne samosvestne brezskrbnosti, da prestrašeno k višku plane ter si prizadeva, razveljaviti nevsečno mu izjavo. Srditi odgovori imajo se v tem slučaju smatrati kot neprosto voljen poklon premočnemu protivniku.

Iz kalnega tomuna „Slovanovega“ čula se je pred nekoliko dnij srdita zabavljica na pevca dunajskih sonetov: v zadnji številki smo spodobno odgovarjali bojnemu vrišu slovenskih naših Irokezov. Drugači jo je pogodil „Slovenskega Naroda“ dopisnik s Primorskega. Priznavati moramo, da v obče ni prekoračil mej običajne dostojnosti; njegova argumentacija je podprta z razlogi, pisava njegova je vsaj večidel mirna in stvarna. Vender ne bode težko, dokazati, da je vse njegovo ugovarjanje sezidano na napačnih premisah.

Naravno, da ne bomo skušali, braniti svojega sodelavca proti napadom primorskega dopisnika; g. Stritar ume to bolje nego mi, in če se mu zljubi, bode sam z lehka otresel nagajive zopernike. Le eno hočemo poudarjati, da je bil slavni pisatelj „Dunajskih pisem“ po polnem v svojem pravu, ko se je z finim taktom oziral jedino na razmere kranjskih Slovencev. To se sigurno ni zgodilo iz smešno malostnega lokalnega patriotizma, temveč zaradi tega, ker je Stritar v prvih „Dunajskih pismih“ slikal in bičal razpor v domačem taboru. Kje za Boga pa divja ta protinaravni razkol med brati drugod nego baš na Kranjskem? Ali morda razsaja odurna ta pošast med štajerskimi in koroškimi Slovenci, ali se je pogibeljna kuga notranjega boja udomačila med krepkim sloven-

skim narodom v sosedni Primorski? Med srečnejšimi svojimi rojaki izven kranjskih mejnikov ne nahajamo do sedaj nobenega sledu radikalne vrtoglavičarje v zlog tega bil je dunajski podlistkar „Ljublj. Lista“ uže po svoji tvarini prisiljen, imeti pred očmi specifično kranjske razmere.

Kako pa je nastal razpor, ki nam z elementarno silo uničuje plodove trudapolnega narodnega dela, odkod je prihrula vihra, katera z žarečim pihom pali in mori najlepše cvetje na domačih livadah? Nikdo ne more tajiti, da se je malovestna agitacija, duševna mati in dojica nesrečnemu razporu, pričela z zadnjim deželnozborskim zasedanjem. Preje živeli smo tudi na Kranjskem v najlepši bratovski slogi med seboj ter v tesnem sporazumljenju s prijazno nam vlado. Stoprav v zadnji deželnozborski sesiji pokazala se je neka različnost pri verifikaciji volitev iz velikega posestva in pri dovolitvi onih famoznih 600 goldinarjev za neobligatni pouk v drugem deželnem jeziku. Ne bomo se dalje mudili pri tem predmetu, le to moramo poudarjati, da se je našim državnozborskim poslancem, vrnivšim se v dunajsko zbornico, z vseh strani desnice čestitalo k državniško modremu postopanju narodne večine v deželnem zboru. V naših časnikih — izimši „Sl. Narod“ — bile so svoje dni objavljene tudi prelaskave besede, s katerimi se je dobrotljivi naš vladar pri sprejemu poslancev Grassellija in Poklukarja blagovolil ozirati na zmerno in spravljivo postopanje našega deželnega zastopa, — če se tedaj v najmerodajnejših krogih tako sodi o naši taktiki, če tako govori krona in parlamentna večina, kdo more potem trditi, da so opravičeni oni, ki so zbog tega z trte zvili razjedalni narodni razpor na Kranjskem! In še enkrat naglašamo, da se je narodni schizma razvil le iz teh vprašanj, nikakor pa ne iz ozirov na bedno stanje naših rojakov po sosednih deželah!

In vender moramo izustiti na ves glas, da kranjski Slovenci, utopljeni v malostnem domačem prepiru, z nogami gazijo domovin-

ske svoje dolžnosti nasproti bratovskemu življu v sosednih kronovinah. Odločno priznavamo i mi, da se je položaj Slovencev na Štajerskem, Koroškem in Primorskem kaj malo spremenil v teku zadnjih pet let; na Štajerskem se je narodno protivje celo poostriilo in naš položaj je slabši postal vsled naravne reakcije vznemirjenega nemškega življa. Na Kranjskem, hvala Bogu, ne slutimo ničesar o tej opasnosti; naše razmere je tú najbolj označil gotovo nepristranski svedok, „Sl. Narod“ sam v št. 112, naglaševaje, da je toliko razločka med situacijo na Kranjskem in na spodnjem Štajerskem, kakor da ne bi bile obe deželi pod istim cesarjem! Število naših Talminemcev — pravih istinitih Nemcev med svojimi sodeželani tú nimamo v mislih, — skopni z dne do dne, kakor rahli sneg v žarnem pomladanskem solncu, konstitucijsko društvo, katero je nekda z absolutno oblastjo gospodovalo na Kranjskem, spava mirno zimsko spanje, poveljniki nemškoliberalne stranke, kateri so pred šestimi leti še zvonec nosili po vseh javnih zastopih, žalujejo sedaj na razvalinah nekdanje slave, tujec, vračujoč se po prestanku nekoliko let v našo ožjo domovino, niti poznal ne bi več nekdanje Kranjske, — in od kod, vprašamo, ves ta fundamentalni prevrat? Štajerski Slovenci živé isto tako v kompaktnih masah kakor kranjski, ter imajo pred nami to prednost, da se odlikujejo po imovitejšem in marljivejšem razumništvu nego je naše; goriški rojaki nas celó daleč presežajo po narodni probujenosti, ter se vsled splošnega državnega položaja nimajo toliko bati italijanskega življa, — ali je tedaj — vprašamo — umnost pri Slovencih res še tako slabo razvita, ali se tako težavno izlušči zdrava misel iz okornega duševnega aparata, da se naši radikalni gospódi vistini niti ne sanja ne o priprosti resnici: da je namreč na ojačenje narodnega gibanja na Kranjskem močno vplivala tudi slovenskim težnjam dobrohotna lokalna vlada! Zagrizenci „Laibacher Wochenblatt“-a in graške „Tagespošte“ to bridko čutijo in otdod

Listek.

Križ v goščavi.

Po Gerstäckerji preložila Lujiza Pesjakova.

Bilo je 1849. leta, ko sva s starim argentinskim Correejem, oba pustivša povodca rahlo viseti na vratéh najinih konj, dirjala po precej široki stezi, ki véde skozi divjo mirtino in trnjevo goščavo, od koder ni bilo pota v stran. — V prvič zopet je bilo nama móči vdajati se nekovemu čujstvu varnosti, kajti Indijani, ki so do semkaj pretli z opasnostimi, upali so se le malokedaj v okolino, ki ni kaj pripravna njih razsajanju. Pampas-Indijanu trebé šire pustinje za svoje gibanje in tamkaj so močna, s kopji naorožena krdela opasna; ako jih truma vojakov tudi proganja, razkropi jih res, vender vničiti jih ne more, kajti na čilih svojih živalih se razprašé ter se za nove napade zopet snidó na mestih le njim poznanih. Tukaj bi imeli iti po cesti kakor midva, in to jim ne ugaja; na tako ozkih prostorih

se bojé strelnega orožja Evropčevega, s katerim sem bil dobro preskrbljen tudi jaz.

Correo je pel danes prvi krat zopet kratke, melodične svoje hispanske romance, s katerimi je bil utihnil, od kar sva dospela v okrajno Santa Fé. Resno in molčé sva jahala od tega časa, dolgih dvanajst dnij, neprestano in nezaupno pogledujé proti jugu, da li nama ne bode od tamkaj begajoča divjina — kaznarji in jeleni — ali zvihrani prah naznanjal hudega sovražnika.

Correo je bil star, krasen dečak, vzor Gaucha, kakor je imé belim stanovnikom pampaškim. Pokrit je bil s črnim klobukom širokokrajnikom, čez rameni nosil temno-sinjo, rudeče podloženo „poncho“, na nogah žolte usnjene, visoke škornje, podobne obutvi vite-zov na odri naših gledališč in v desni škornji mu je tičal njegov blizu poldruzega črevlja dolg, oster nož. Sam s srebrom okovani roč se je videl, pripravljen za hitro prijeto. Na škornjih so mu visele velike argentinske ostroge — pravo mučilno orodje konjem — in z dolgo

* Kratek plašč.

vitro otežen bič na kratkem ročniku, kateri je imel v roci, završeval je obleko starega, zagorélega dečaka, ki je to brezkončno dolgo cesto prejahaval uže štirideset let.

Tovorna žival, obložena z depešami in vladnimi tiskovinami, ki so bile zavite v nestrojenih kožah, dirjala je za nama, gnana od necega postilijona Peona. Pri tovari se je bila vrv razrahljala in stari Correo, ki se je vedno oziral, opazivši to, obrnil je konja, skočil raz sedlo in zopet uredil stvar.

Jahal sem to jutro sprelepega, majhnega, divjega žrebca, ki je pod manoj skakal in plesal in se upiral povodu. Vedóč, da me Correo dohití in da tú v gosti mirtini goščavi pota zgrešiti ni móči, dirjal sem dalje in skóraj sem bil sam med divjimi, peščenimi hribci.

Ves dan sem uže zapazoval, ne predaleč jednega od družega, nizke križce ob poti, ki malo ne vselej kaže, da je bil na istem mestu kdo umorjen. — Ako se kaj tacega pripeti blizu kakšnega mesta, posebno blizu Buenos Ayresa, in ako so duhovniki pri roci, zagrebó se trupla — toda brez plačila ne. Če mrtvec sam pri sebi néma zadosti, da se poravnajo

izvirajo strastni napadi na osebo predstojnika naše politične uprave po vsem nemško-liberalnem časopisju. Pri nas pa se prizadevajo nekateri narodni magiki, razširjati egiptovsko tmino po domačih pokrajinah, slepiti narod, da ne bi znal več ločiti prijatelja od sovražnika. Česar se ne upajo pisati po svojih lastnih glasilih, to utikajo v potrpežljive predale čeških in hrvatskih listov, in baš te dni čitali smo v glavnem organu hrvatske opozicije zameček novinarskega urada iz „Narodne Tiskarne“, datovan iz štajerske meje, pisan pa v beli Ljubljani, v katerem filozofični politik čitatelja razveseljuje z gorostasno bedaštočo, da je minister Taaffe deželnega predsednika bar. Winklerja poslal na Kranjsko s tajnimi instrukcijami, da — razruši narodno stranko! Za Boga, in taki sleparski hipnotizirji se drznejo še s svetohlinskim obrazom jadikovati, da je narod na Kranjskem zbežan, da ne zna več, komu upati ali ne?!

Naši odnošaji so boleštni — tega nikakor ne tajimo. Da se nezreli elementi z razpetimi komolci prirojujejo na površje, da na kurulične stole posedajo možje, kateri pičlo mrvico svojega talenta zlorabijo v pamflete, pač ni veselo. Še bolj žalostno pak je, da se to godi v osrednji slovenske domovine in v sedanjem času. Slovenski narod, razkosan v sedem administrativnih skupinah, je vendar le jedna nerazrušna duša v na celota, navdihana od istih idej, hrepeneca po istem uzoru. Kar se godi v kranjski stolnici, občuti se takoj na bregovih jadrne Soče in šumeče Drave, vpliva na razmere v starodavnem Gorotanu in na isterskem poluotoku. Dolžnost naša, sveta domovinska dolžnost bi morala tedaj biti kranjskim Slovencem, da, odstranivši nepotrebni in škodljivi razpor, se združenimi silami resno sodelujejo pri velikem delu duševnega in gmotnega preporoda slovenskega naroda. Njih vzgled bi ohrabil, njih napredek bi spodbujal krvne brate v sosednih deželah — in tako bi Kranjska spolnovala zgodovinski svoj poklic, biti varno zavetje in krepka podpora slovenski, svojemu cesarju in avstrijski državi verno udani narodnosti!

Take misli navdajale so gotovo tudi našega Stritarja, da je iz daljne tujine nam poslal prelepa „Dunajska pisma“. Spolnil je s tem, kar najvišje cenimo pri pesniku, učitelju je postal zbežanemu ljudstvu. In njegov trud ne bode zaman: vzdignile in razpršile se bodo megle, izvirajoče iz vlažnega ozračja ljubljanskega močvirja, jasno bode prisijalo zlato sonce — in o pravem času našel bode pravo pot, katero mu kaže pesnik, — narod naš, narod slovenski!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Precej živahna sesija državnega zbora je pri koncu. Zbornica poslancev zaključila je

potrebni troški in platijo molitve za dušno izveličanje, izpoložé ga duhovniki, prošé miloščine za umorjenca. Kadar se nabere novca dovelj, prične se stoprav pogrebni obred.

V šumi ali zunaj v pustinji, to se umeje samó ob sebi, dadé si menj opraviti z nesrečniki, površno jih ljudje zasujó tam, kder jih je zadela usoda. Oni, kateri jim skažó poslednjo ljubáv, odrežejo navadno mirtno mladiko, privežó povprek nanjo kolček in zasade prosti križ v tla. Le malokdaj zamudi Gauch pokrižati se pri taci znamenjih. Samó moj stari Correo jih ni imel v čisli, morebiti zato ne, ker je uže toliko kratov jahal mimo njih. Jedina uljudnost, ki jim jo je časih skazal, bila je, da je za hip cigareto vzel iz ust.

Baš sem dospel do jednega onih nizkih hribcev, ki drug poleg drugega stojé, kakor valovi okamenelega morja, ko popadem povódec svojega konja in ga siloma ustavim, kajti tik mene se je pokazalo najposebnejše, najginljivejše znamenje silne smrti ubozega potnika; takšnega še nisem videl!

Jeden cvetočih mirtnih grmov, ki je pogljal veče in močnejše kvišku rastoče steblo

v soboto svoje seje ter se bode pred konečnim razpustom sešla še le v jeseni. V zadnji seji sprejel je zbor še predloge, naj država prevzame gališko Albrehthovo in Plzen-priesensko železnico v svojo upravo. Nadalje sprejela se je zakonska osnova o zalagalnicah (*Pfandleihanstalt*), odobrilo se je izvestje o spojenju Donave z Labo, v katerem se vlada pozivlje, da si o tem vprašanju priskrbi potrebnih informacij. Slednjič rešile so se nekatere peticije. Potem sklene predsednik sejo, želeč poslancem vesele in srečne počitnice.

Juridični odsek gosposke zbornice predložil je svoje poročilo o oškodovanju po nekrivem obsojenih. To izvestje bavi se najprej s sličnim zakonodajstvom drugih držav, popisuje potem zgodovino predložene zakonske osnove ter stavi slednjič predlog: „Gosposka zbornica naj pritrdi predloženi zakonski osnovi.“ Predlog pride na dnevni red v jutrajšnji seji.

Tuje dežele.

Iz Nemčije izseli se vsako leto ogromen broj ljudi; zato se sedaj z vladne strani skuša, da se tok izseljencev navrne v prekomorske nemške naselbine, da tako izseljenci tudi v prihodnje ostanejo v zvezi s svojo domovino. V to svrhu izbralo se je zemljišče Angra Pequena na zapadni obali Afrike. Na Angleškem so se vsled tega precej vznemirili; a niso s tem zadovoljni niti angleški naseljenci v Afriki ter so radi tega poslali posebno deputacijo v London. Lord Derby rekel je deputaciji, da kolonizacija ni bila nikedar v programu Nemčije, a Gladstone izjavil je v parlamentu, da so otoci in Angra Pequena vlast Angleške, koja bode znala v vsakem slučaju braniti svoje pravo.

Znani bolgarski vodja, Slavejkov, pisal je povodom unijonističnih meetingov svojim pristašem pismo, v kojem med ostalim veli, da smatra zjedinjenje iztočne Rumelije z Bolgarijo največim bolgarskim idealom, a o meetingih vendar pravi, da so bili le manévri protivne stranke; meetingi da so zadnje sredstvo, s katerim bi se dalo doseči zjedinjenje. Hoče li se unija doseči, potrebno je, da se Rumelija organizira in da bode v prihodnje vedno pripravljena na boj. — Morebiti se ta cilj s časom tudi po mirni poti doseže.

Vkljub vsem poročilom, da se konferenca za rešenje egiptovskega vprašanja morebiti ne bode sešla, trdi se nasprotno, da v londonskih diplomatskih krogih vlada prepričanje, da se bode v kratkem doseglo sporazumljenje med Francosko in Angleško o programu. Potem se bode precej razposlal poziv dotičnim kabinetom in najbrže sestala se bode konferenca uže v drugi polovici meseca julija. Verjetno je, da se bode konferenca vršila v Londonu.

nego li sosednji grmiči, imel je porezane stranske vejice in liste, in drug kratek kos suhega lesa je bil v podobi križevi utrjen na njem. A v tem, ko so kosti nesrečnikove poleg goščave pod peskom prahnéle, zelenel in cvel je grm vrhu njih, križ je poganjal nove veje in v povprečni les, ki ga je trdno podpiral, napravil si je gnezdo droban, naši taščici podoban ptiček. Kder je bila kri prelita in tam, kder so mimo gredoči ljudje morebiti mrtveca v pesek zagrebli, žvrgólel in frfólel je mladi ptičji zarod na prijaznem pragi svojega doma in cvetoče mirtne véje so se gosto oprijemale križa ter poskušale uničiti spomín storjenega zločina.

Čul sem sedaj topot kopit za soboj, v divjim kolópi se je bližal Correo. Ako tudi je moj konj bil nemiren in silil dalje, vendar mi ni bilo moči, ločiti se s tem gróbm in skóraj nehoté sem konja zasukal v stran, da bi Correja z obema družima živalima pustil mimo in pojahal pozneje za njimi. Slučajno je pa tudi Correo to namérjal, kajti ustavil je tik mene svojega konja, poskočil celó raz sedlo, odkril se in s povešeno glavo moléč je držal

Dopisi.

Iz Kranja, 23. maja. (Izv. dop.) Radostno poprimem danes za pero in zabilježim, da zadnji moj opomin ni ostal glas upijočega v puščavi, kajti prepričal sem se, da je naše županstvo zopet nekaj ukrenilo, kar je bilo uže precej dolgo časa zanemarjeno, ukrenilo namreč, da se tujcem beračenje po zmožnosti zabrani. Tako je prav, to je hvalno, to je postavna določba; v nobenem kraju domačih revežev ne manjka.

Pri tej priliki usojam se pa županstvo še jeden nered opozoriti in sem preverjen, da bode želji vsem prebivalcem, sosebno pa v kokrškem predmestju vstreglo, ako pošlje jedne dni zaporedoma mestnega „policaja“ preko sodnije, da zabrani strašansko, časih nenosno pokanje z bičem, s katerim se tu vozniki odlikujejo. — Človeka res ušesa bolé, ko čuje to večno pokanje!

Iz Črnega Grabna 25. maja. (Izv. dop.) Žandarmerija tukajšnja je prejela od okrajnega glavarstva kamniškega ukaz, poizvedovati in preiskavati o poškodovanju gozdov vsled sekanja kolov za hmeljarje. Znano je, da žavski producenti hmelja kupujejo leto za letom na tisuče smrekovih in jelovih prekelj ali kolov iz gozdov v mejnih kranjskih občinah, vzlasti pa v št. ožboldski, počenši od Blagovice do Čemšenika. Da, celo iz občin blizu Bistrice ležečih izvažajo ljudje takov mlad les v Žavec, kjer ga primerno drago prodajajo. Cena takim po 8 do 10 metrov dolgim kolom je bila letos 15 do 18, celo 20 krajcarjev za komad, in zato ni čudo, da so se kmetje lotili tega pokončavanja svojih gozdov, ker doma je taka preklja vredna komaj pet soldov. O razumnem gospodarstvu z gozdi pa pri nas govora ni. Poizvedeli smo, da se je letos iz naših krajev prodalo okolu 30 000 taci kolov v Žavec, in ker so se pri nas tudi letos lotili hmeljarstva — akopram o njegovem prospehu še nismo sigurni, ker ono traje še le drugo leto — porabi se vendar tudi dokaj mladega rastnega lesa. Tako gre jedna stroka kmetijstva v cvet ter končuje ob jednom drugo. Treba bode tu vsakako posredovati ter zabraniti brezmiselno pokončavanje krasnih gozdov po naši dolini, sicer nam je prvi „Kras“ kmalo gotov. Pametnega istrebljevanja in sekanja kupnikov nikdo ne bo oviral, pa v času, ko plačujemo vladi po dva goldinarja za tisuč semrekovih dve-, tri- letih sadik — vendar ne bodemo sekali in končavali za primeroma slepo ceno petnajst-, dvajsetletnih zdravih in rastnih semrek. Kaj bo okrajno glavarstvo ukrenilo, nam še ni znano.

Trst, 22. maja. (Izv. dop.) Z večerajšnjim dnevom dovršene so volitve volilnih mož v koperskem katoru. Koperski Italijani prizadevali so si na vse kriplice, da bi v tem okraju dobili večino glasov in imeli potem dva poslanca več. Pa začelo se je tudi v tužni Istri

klobuk nekoliko hipov v róci. Odmolivši, pokrtil se je z nova, potegnil nož iz škornje in odrezal nekoliko mladik, ki so htele zarasti križ. Ptiči so vzleteli malo više v mirtni grm, a vendar so tamkaj mirno posédali, kakor bi vedeli, da njim opasnost ne pretí.

Iznenádejan sem še gledal starca, ko je uže h konju stopil, s skokom v sedli bil, konja izpodbodel in dalje dirjal, da bi dohitel tovrno žival. Nagla ježa ga ni motila, potegniti mehir za tobak iz žepa, zviti si cigareto in trdno zasukavši jo, ukrésati si ogenj ter puhati sinji dim v solnči vazduh.

Hitro sem bil vštric njemu, in ko sva, prehitét tovrno žival, zopet položneje jahala, nisem si mogel kaj, da ne bi vprašal ga o križi in njegovem pomeni. Sam in jedin je bil do sedaj, ki ga je opazoval in vsekako je moral vedeti kaj o njem. Na moje vprašanje me je pogledal stavec po strani, a kadil je mirno dalje; videlo se je, da ga ni posebno volja, poprijeti se stvari. Napósled je vendar dejal, a pogledal me ni, ampak samó na pot strmel:

daniti in kmet se je začel počasi zavedati svojih pravic. V Pomjanu, kjer je navadno stranka komaj za dva glasa zmagala, imeli smo letos veliko večino in Koperci popihali so jo propadeni v svoje gnezdo nazaj. Ves minul teden in še poprej pohajali so italijanski agitatorji po vsem okraju in nosili litografične listke seboj, katere so razdeljevali med nepošteno nekatere kmete, da bi jih te dalje širili in oddajali na volilni dan. Take, ki prodajo svojo pravico za kozarec vina ali par forintov, so vedno pri sebi imeli, skupaj z njimi pili in jim govorili o obljubah, katere se nikdar vresničiti ne dajo.

Včerajšnji dan pa je bila volitev v veliki županiji Pasja Vas. Bilo je nevarno, ker je lani šlo samo za 4 glasove večine, in ker so koperski agitatorji omrežili več veljavnih mož. Politično društvo „Edinost“ poslalo je iz Trsta podpredsednika Mandiča in odbornika Dolinarja na bojišče, tudi iz Kopra prišla sta dva rodoljuba na pomoč. V jutru so stvari slabo kazale — toda pogum! tu je bilo treba nagovoriti jednega, tam posvariti drugega, zopet drugod je bilo treba oistro prijeti moža, kateri jo je hotel pobrati v drug tabor — in tako se je vršilo naprej. Ko so sprevideali manj odločni volilci, da je zmaga na naši strani, volili so vsi naše kandidate in rezultat je bil, da smo z 49 glasovi soglasno tar sijajno zmagali in ta okraj tako utrdili, da si ne bojo Italijani nikdar več upali agitirati proti! Letos so skrili puške v žito ter ostali doma. Ljudstvo je bilo veselo zmage, napitnice so se vršile, godba je zaigrala cesarsko himno, navdušeni živio razgledal je po vsem kraju!

Nasprotniki imajo samo 33 glasov. Volilci so se izrazili, da ako bi tudi še desetkrat poslali njih poslance iz poreskega zbora, voliti jih hočejo vendar še vedno. Za podgrajski okraj še ni postavljen kandidat, ker gospod Vitežič ni hotel prevzeti kandidature, in je g. Sterk bolehen, da mora iti v kopelj. Naj berže bode postavljen g. S. Jenko, trgovec v Podgradu. Mož je bistrega uma in izvrsten narodnjak; z njim bi zopet narodna stranka pridobila mnogo pomoči. Kastelic, župan materijski, je tudi izvrstna moč, pa ima mnogo svojih opravil in bi morda ne prevzel tega častnega posla. No, v kratkem se mora stvar odločiti!

Razne vesti.

— (Kaznjenec na begu.) Glasovitemu, že 10krat kaznovanemu tatu z imenom Karl Steger, zaprtemu v Pragi, se je posrečilo te dni po noči iz njegove celice na zelo kompliciran način uiti. Razrušil je železno peč in splezal skoz dimnik v drugo nadstropje. Udril je tam zid s železno mrežo ter prišel od tod iz podstrešja kaznilnice na sosednjo streho, od koder je končno lahko ušel.

— (Sin Görgejev.) Dosti hrupa prouzročuje zadnji čas v Budimpešti dogodka, ki se je godila začetkom tega meseca. Vesela omikana družba

„Stara, dolga povest je, in — sam ne vem, od kod ptiči prilétajo, da si gnezdo vzdržujejo in je vedno z nova napravljajo; stari vendar ne morejo biti, ali — hahaha! morali bi imeti uže davno belo perje.“

„Ste li poznali moža, ki je tamkaj pokopan?“ vprašal sem jaz.

„Mož?“ dejel je starec, pogleduj me skóraj plašno.

„Ali je žena tukaj pokopana?“

„Žena in mož“, odgovoril je Correo in njegov konj je divje poskočil, kajti izpodbodel ga je z obema ostrogama. „Miruj, miruj, živalca moja“, smijal se je in potrepal konja po vratu, „nisem mislil takó hudó! Res, Compannero, in povest je nekamo čudna. Ako je tudi uže dolgo od tačas, vendar se je spominam še na tanko. Povedal mi jo je nekdo, ki je bil sam navzočen.“

Pot je bil tukaj precéj dober in dovolj širok, da sva drug vstric družemu mogla jahati, in starec, ko si je zvil novo cigareto ter jo zapalil, nadaljeval je počasi:

„Sedaj je — ljubi Bog, misliti skóraj ni,

se je pogovarjala na večer v jedni večjih gostilnic o različnih rečeh, med drugim tudi o politiki. Ko je govorica nanesla na boje 1. 1848, naredi jednoletni prostovoljec J. Lengyel opazko, da bi Madjari takrat ne bili premagani, če bi jih poveljnik ogerskih čet, Görgey, ne bil izdal. V tem trenutku se vzdigne od sosedne mize mlad mož, pové da je sin Görgejev, da se čuti globoko užaljenega, ter pozove razžaljivca na dvoboj. V dvoboju, ki se je vršil drugega dne na pištole, je bil razžaljevec takó močno ranjen, da so zdravniki na njegovem okrevanju obupali.

— (Poštni roparji.) Dné 4. t. m. je bila pošta blizu Szegsarda napadena, kočijaž zvezan, in vsa vsebina v vozu oropa. Redarstvo je zasledilo zločince v osebah nekega Matije Jovanoviča in brata njegovega. Uže drugega dne so prišli imenovanega roparja, brat njegov jim je pa všel. Prijeti ropar je med zaslišavanjem zločin obstal, nikakor pa ni hotel kaj povedati o bivališči bratega svojega. Ko sta ga peljala drugega dne dva žandarja nezvezanega v Szegsard, jima najedenkrat med potjo v goščo zbeži. Ker vkljub večkratnim pozivom žandarjev noče obstati, streljata za njim, in jeden njiju ga tako dobro v glavo zadene, da se ropar takoj mrtev na tla zgrudi.

— (Weston), imenitni ameriški pešec, je dobil 1. marca t. l. veliko stavo. Stavl je, da bo preletel 5000 angleških milj v 100 dneh. Stavo je nastopil 21. novembra 1883. Pogoji so bili, da mora leteti vse dni razun nedelj, da mora preleteti vsak dan 50 angleških milj, da se ne sme vvesti v noben voz in nič vpijančlivega piti. Vse te pogoje je držal natanko.

— (Tudi kraljica.) Pred kratkim je umrla v ohioski pokrajini v zaveznih državah ameriških kraljica ameriških ciganov. Iz vseh krajev so prišli cigani v mesto Dayton, kjer je kraljica umrla, krog 1500 jih je postavilo šotore pred mestom. Kraljica je imela v tamošnjih krajih obširna posestva ter je bila med svojim rodom močno priljubljena. Pogrebi so bili izključljivo samo cigani. Radovednežev so stale med pogrebom cele tolpe po ulicah, kjer se je premikal sprevod. Pogreb je vodil protestantski pastor. Jama je bila 10 čevljev globoka ter je imela na dnu veliko kamenito škrinjo sè dvema krstama, v kojih sta počivali ravno umrla kraljica in 10 let poprej umrla hči njena. Žalujejo sorodniki, sinovi in hčere se niso dali potolažiti; skočili so za krsto v grob, poljubovali les in le z velikim trudom so jih zopet pripravili iz jame. Na grobu bodo napravili velikanski spomenik s kipom umrle ciganske kraljice v naravni velikosti.

Domače stvari.

— (Podpora 6000 gld.), katero je dala kranjska hranilnica za zidanje novih šol, razdelil je c. kr. dež. šolski svet za leto 1884 tako-le: Za zidanje nove šole v Velikih Poljanah 500 gld.; za popraviljanje in prizidanje šole v Dolenji Vasi 500 gld.; za popraviljanje in prizidanje šole v Slavini 150 gld.; za zidanje nove šole v Ustjah 200 gld.; za zi-

kakó hitro izginja čas — sedaj je uže nad trideset let, ko je živel na bregovih Desaguadera — to je prva postaja, do katere sedaj dospeva — mlado, čudovito lepo dekle z imenom — z imenom Juanna, in bilo je, po pravici rečeno, kakor da je priroda v solnati, peščeni pustinji te okoline vse svoje najboljše sokóve in moči odtegnila zemlji in rastlinam, da vpodobi prav dovršeno človeško stvar. Takrat je zahajal tjakaj nekóv — mlad, dasi tudi ne premlad trgovec z múlami, ki je potem vselej prenočil na bregu Desaguaderovem in pogledal dekletu takó globoko v oči, da je naposled ne le mislil, da njemu ni brez nje, ampak da tudi njej ni móči živeti brez njega.

In takó jo je snubil nekada, ko je zopet prijahal v Mendoza, govoreč z roditeljskimi dekletovimi. Dober kruh in nekoliko imovine je snubač imel, bil je mlad in krepak ter smel upati, da bode z lahka živel — česa boljšega bi se mogla želeti roditelja? Ubogo njiju posestvo ob solni reki, v peski in trnji, dajalo je njima le slabega živeža in otrok sta imela uže takó preobilo. Z obema rokama bi imela

danje nove šole v Ostrožnem Brdu 300 gld.; za prenavljanje šole v Šent Petru 150 gld.; za prizidanje šole v Trnji 100 gld.; za zidanje nove šole v Gorenjem Logatci 500 gld.; za zidanje nove šole v Doblicah (črnom. okraja) 1000 gld. Ob enem je dež. šolski svet priporočil velesl. deželnemu odboru, da naj dovoli v isti namen iz normalnega šolskega zaklada jednako svoto. Za zidanje nove šole v Šmihelu pri Žužemberku 700 gld.; za prenavljanje in prizidanje šole v Kropi 500 gld.; za zidanje nove šole v Pečah 500 gld.; za zidanje nove šole v Št. Juriji pri Izlakah 700 gld.; za popravo in prizidanje šole v Spodnjem Semonu 100 gld.; za popravo in prizidanje šole v Vrbovem 100 gld.

— (Obrtna napredovalna šola združena s c. kr. veliko realko.) Ravnateljstvo realke ljubljanske poročalo je deželni vladi, da so sestavili učitelji obrtne napredovalne šole, ki je v zvezi s tukajšnjo c. kr. veliko realko, nov učni načrt, ki ga terja ukaz naučnega ministerstva dné 24. februarja 1883, št. 3674, in 5. aprila 1883, št. 6495. Predlagalo se je, da se gledé na tukajšnje odnošaje obrtna napredovalna šola razširi v trirazredno in s tem doseže smoter v omenjenih ukazih označenega načrta. Razrediti se imajo učenci po svojem obrtnem poslu: v delavce za stavbinske obrti, v delavce mehanično-tehnične obrti in v delavce družih obrtnijskih strok. Ta razredba početi se ima početkom drugega razreda. Pouk v modeliranju se bode nadaljeval, ker ga obilno obiskujejo kiparji, mizarji in izdelovalci tvarine v zlati in srebru. V oddelku za pouk v kemiji poučevali se bodo barvarji in v obče vsi, ki se bavijo z obrtni kemičnih izdelkov. Fizika je neobhodno potrebna učencem stavbinske in mehanične obrti, torej se uvrsti pouk v tej vednosti tudi v novi učni načrt. Odbor napredovalne obrtne šole je ta načrt po temeljitem posvetovanju v svoji seji dné 12. maja t. l. soglasno odobril. Obrnil se je do sl. kranjskega deželnega odbora, do trgovinske in obrtne zbornice kranjske in do hranilnice, da pomorejo ti važni faktorji k zaželenemu vspehu s primernimi subvencijami. Odbor tej napredovalni obrtni šoli je ta-le: Prvomestnik g. župan Grasselli; njegov namestnik g. Jakob Smolej, nadzornik kranjskih srednjih šol in ravnatelj višje gimnazije v Ljubljani; odborniki: gg. c. kr. vladni tajnik Pfefferer, Miha Pakič (blagajnik), ces. svetnik J. Murnik, mestni odbornik Anton Klein, stavbeni mojster Filip Zupančič in njegov namestnik krojaški mojster Matija Kunc. Zapisnikar je magistratni komisar g. J. Tomec. Ta odbor konstituiral se je 20. februarja t. l. in si je izvolil svoje funkcionarje v seji 12. maja t. l., v kateri se je sklenilo, da se predloži načrt ministerstvu za uk in bogočastje v odobrenje. Opomniti je še treba, da je vis. c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje imenovalo kot zastopnika učnega ministerstva g. šolskega svetnika J. Smoleja in c. kr. vladnega tajnika g. Pfeffererja; deželni odbor izvolil je svojim zastopnikom cesarskega svetnika g. J. Murnika, mestni odbor ljubljanski gg. mestne odbornike Kleina in Pakiča, obrtno društvo g. Filipa Zupančiča, namestnikom pa g. Matijo Kunca.

seči po ponudbi — in poprijela sta se je tudi. Ko sta dovolila, šel je mladi mož k dekletu in ko jo je v naročje vzel, poljubljal jo in imenoval svojo mlado ženo, ni ugovarjala, vsaj dejala ni ničesar, a jokala se je trdó, da je še premlada in da se nebče možiti. Mož je mislil, da je to deviška sramežljivost, ki je bode minila, prosil je je, naj se pripravi do njegove vrnitve iz Mendoze, kajti potem pojašeta v San Luis, da ja poročil duhovnik.

Juanna je imela krotkega, domačega ptička rudečepersnega plemena, kakeršnih vidite tukaj v goščavi. Ptiček jej je pogostoma sedel na rame in na glavo, in ko jo je mladi konjár objemal in poljubljal, kar je mirno trpela, vjezila se je živalica, tekala z razprostertima perótima sem ter tja po temnih kodrih dekletovih, kljevala srečnega človeka v čelo in ga lasala ježno žvrgolé.

Carlos, takó se je imenoval konjár, ni mogel dolgo se muditi, toda obetal je, skóraj vrniti se; dal je svoje živali osedlati in skókoma je odjezdil.

(Konec prihodnjí.)

— (Dvaindvajseti občni zbor meščanske vojašnice) vršil se je včeraj ob 11 uri v magistratni dvorani v navzočnosti dvanajstih udov. Vodja društva, gosp. J. N. Horak, prične zborovanje z ogovorom, v katerem poudarja, da je 4. junija l. 1882. v občnem zboru naznanil, da ima društvo meščanske vojašnice še 5000 gld. dolga na novi prizidani stavbi k vojašnici. Ta dolg se je od tega časa zmanjšal na 2500 gld. C. kr. vojaški erar uže od sv. Mihaela 1882 ni plačal najemščine za hišno opravilo; ta denar pride še društveni blagajnici na korist. Gospod Karol Lahajnar poroča o sklepu računa za l. 1883., iz katerega je razvidno, da je bilo stroškov in dohodkov 2076 gld. 21 kr. Dohodki za umestovanje vojakov so znašali 1790 gld. 83 kr. Med stroški je ona svota največja, ki se je porabila za vračilo posojila obrtnemu pomočnemu društvu v znesku 1270 gld. Vse druge izdatke porabile so se za razna popravila pri poslopji meščanske vojašnice, katero je danes nad 50 000 gld. vredno; za 244 deležnikov vojašnice je to gotovo jako lepa svota, ki kaže o umnem in pridnem gospodarstvu, katero je vodstvo meščanske vojašnice prevzelo z velikimi dolgi. V imenu pregledovalnega odseka poroča g. M. Muk, da so se društvene knjige natanko pregledale in se je našlo v redu; zato naj občni zbor izjavi društvu vodstvu, v prvi vrsti pa g. J. N. Horaku popolno zaupanje. Zbor temu jednoglasno pritrdi.

Na predlog vodje g. J. N. Horaka dovoli se požarni brambi ljubljanski letne podpore 10 gl. Sklene se naposled, da se zavaruje poslopje meščanske vojašnice, in sicer po predlogu g. Pakiča za 10 000 gl. pri kaki zavarovalni družbi. Konečno se sklene, da se o sv. Juriju poroča c. kr. vojaškemu erarju, da od tedaj naprej ne bode več meščanska vojašnica preskrbovala hišnega orodja v vojašnici, ker ima pri tem le zgubo. Nadalje stavita gospoda Pakič in Ahčin predlog, da se naj vojašnica proda, ker tako ne donša nikakega dobička. Odbor peterih udov, katerega je v ta namen nasvetoval g. Pakič, da bi stavil posebno sklicanemu občnemu zboru dotične predloge, pa se ni izvolil, ker je g. vodja J. N. Horak opravičeno povdarjal, da ni umestno, da bi dvajset udov sklepalo in razločevalo o imovini, katera je last 244 hišnih posestnikov. Vodja g. J. N. Horak pravi, da bode vodstvo meščanske vojašnice poklicalo iz srede sosesk meščanske vojašnice odlične in razumne moše, ki bodo vprašanje prodaje meščanske vojašnice prevdarjali. V principu se sklene prodaja meščanske vojašnice, se ve da le od večine dvajsetih udov iz števila 244 lastnikov. V nasledstvo se izvolijo gospodje G. Ahčin, J. Dolencec, Fr. Geba in K. Lahajnar. Za preglednika računov gospodje M. Muk in J. Spoljarič. Potem se zborovanje zaključuje.

— (Pevsko delavsko društvo) se je včeraj popoludne zbralo v posvetovanje v gostilni g. Frinca. Prišlo je mnogo prijateljev domačega petja k zborovanju; sklenilo se je, dati društvu ime „Slavec“.

— (V spanji okraden.) Včeraj ponoči napil se je pekovski pomočnik Jaka S. vina in žganja do vrha in potem sladko zaspal na klopi v Zvezdi. Med spanjem od 1/2 11. do 1/2 1. ure prezel mu je neznan tat telesnik in mu vkradel srebrno uro s srebrno verižico v vrednosti 15. gld.

— (Zgubljene stvari.) Na poti od rotožja skozi Špitalske ulice zgubljen je bil zlati medaljon; in na poti po bregu do sv. Nikolaja cerkve zlata broša, z rudečimi kamenčki olupšana; v Špitalskih ulicah pa otročja obleka.

— (Raz oder padel) je danes ob 10. uri s poslopja učiteljske pripravnice klepar Štrukelj Poškodoval se je hudo na glavi, na hrbtu in na nogi. Odnegli so ga v bolnišnico, a ni mnogo upanja, da bi okreval.

— (Raz voz padel) je včeraj pri Laverci kmet Anton Kocmur. Sedel je na zaboju in se od tam prevrnil na tla. Dva kmeta našla sta po polnem nezavednega, precej hudo na glavi poškodovanega. Oddali so ga v bolnišnico.

— (100 goldinarjev vkradel) je tukajšnjemu trgovcu N. lastni hlapec iz miznice v prodajalnici. Policija ga je izročila sodnji.

— (Toča.) Prelepo obetajo letos žita na polji, in ako ne pride huda nevihta, pričakovati imamo jako dobro letino. Žalibog, da je v nekaterih krajih pogubonosna toča uže pričela razdevati nado uboze ga kmeta. Dne 21. t. m. razsajala je huda nevihta okolo Ribnice, Reissen, Štal in Travnika; toča je vničila vse poljske sadeže ter napravila škode nad 4000 gld. — Tudi v občini Dobropolje pri Kočevji vsula so se ledena zrna čez up in nado pridnih poljedelcev. Zadelala je nad 1100 hektarjev in pokončala vse pridelke. Pravijo, da je škode nad 80 000 goldinarjev! Tudi vinogradi v Čepeljah so hudo obtočeni in škode je blizu 5000 gld.

— (Iz Postojine) se nam piše 25. maja: Priprave za električno razsvetlavo postojinske jame delajo se velikanske. Vrše se uže poskušnje; prva bila je v soboto, druga včeraj v nedeljo popoldne po službi božji v prisotnosti blizu 160 vojaških gojencev iz Reke. Druga izvršila se je izredno povoljno; vse je občudovalo naravno moč in krasoto električne luči, zlasti čarobno razsvetljeno bilo je plesišče in kalvarija; to bode privabilo izvestno premnogo ptujcev v prijazno Postojino o Binkošti. In čegava zasluga je vse to? komu neki gre v prvi vrsti zaslužena hvala? sigurno našemu za blagost in napredek Postojine in celega okraja neumorno delujočemu, za napredek in za vse lepo in koristno prevnetemu gospodu glavarju Globočniku!

— (Iz Bohinja) se nam poroča: Naš novo zvoljeni župan Ivan Mencinger iz Bistrice je ustanovil pri nas požarno brambo. Dotična pravila je deželna vlada potrdila. — Kdor pozna razmere pri nas, zamore ta čin le veselo pozdraviti. Naša dolina je daleč od sosednjih požarnih bramb, stavbe so večino krite z deskami in ako nastane ogenj, navezani smo le na lastno pomoč. Zato želimo mlademu društvu najboljši uspeh!

— (Čudno vožnjo) je imel 15. t. m. g. P. Malič, župan iz Vinice (okraj črnomaljski). Peljal je 12 hl. vina iz Silj po 520 metrov dolgem in strašno strmim klancu. Vrh klanca prinese po bližnji stezi nek mož veliko breme listja; vsled tega so se jeli konji plašiti, in mož, misleč da bi bolje bilo, verže breme raz sebe na tla — a čili konji planejo bliskoma v beg; popokale so takoj vse verige, s katerimi so bila kola zavrta in videti je bilo, kakor da bi bil ves voz v ognju, tako so se iskre delale pod koluti in konjskimi kopiti. V tem hudem diru snelo se je k sreči prvo kolo na gorenji strani, in potem so konji vlekli voz še 100 m. daleč, dokler jih ni voznik vstavil s pomočjo necega fanta. Škode posebne vsled tega ni bilo, samo hlapec Peter je jako ranjen na obrazu; našli so ga pod cesto ležečega in skoro brez zavesti.

— (Prijetni sopotniki.) Dne 21. t. m. peljal se je 57letni Andrej B. iz Medvod domov v Vaše. Blizo pokopališča v Preski pridejo mu 4 možje nasproti ter ga prosijo, da naj jih vzame na voz, kar je voznik rad storil. Andrej B. ni bil posebno trezen in ker je vrh tega bilo še jako temno, ni spoznal svojih novih sopotnikov. Voz je šel počasi, a možje so bili nestrpljivi in so terjali, da naj voznik nekoliko bolj pože. Ker se je B. branil, hoteli so mu vzeti vajeti in bič iz roke. Nastalo je vsled tega suvanje in ruvanje na vozu. Kar oplazi nekdo voznika s trdo rečjo po glavi in mu zadene 4 cm. dolgo in precej globoko rano na čelo. Ko so videli, da mož krvavi, poskakali so z voza in se zgubili v temno noč.

— (Požarna kronika.) Koča Andreja Bizjaka v Gorenji Vasi je pogorela v noči med 16. in 17. t. m. Ogenj je nastal, ko posestnika ni bilo doma. Škode je 160 gold., a zavarovan je bil za 200 gld.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Petrograd, 26. maja. Moskovski brzovlak je pri Bologonu skočil z tira. Lokomotiva, voz za bagažo in tri vozovi za pasazerje so padli raz železničnega nasipa. En potnik je mrtev, dva sta težko ranjena; od železničnega osovja je pet poškodovanih.

Novi Jork, 26. maja. Proti predsedniku mornarske banke, Tifha, in proti bivšemu podpredsedniku narodne banke, Ensu, se je

izdal ukaz, da se deneta v zapor zaradi izneverjenja. Predsednik hranilnične banke v grofiji Erin, kateri je bil izginil, oglašil se je prostovoljno ter je obstal, da je banki izne veril 100 000 dolarjev.

Niš, 25. maja. Skupština izročila je in corpore kralju addresso, ki prestolni govor po polnem opisuje. Kralj se je ginjen zahvalil za izražene patrijotične čute; po boji za svobodo pričena se sedaj dōba kulturnega dela; kralj se veseli patrijotičnega duha jednosti v skupštini in prišteva današnji dan k naj-srečnejšim njegovega življenja, namreč konumu, ko se mu je porodil sin in je Srbska postala kraljevina. (Navdušeno odobravanje.)

Pariz, 25. maja. Na Pēre Lachaise so se vršile danes demonstracije na grobu komunistov. Klicalo se je: „Živela komuna, živela socialna revolucija!“ Posebnostij se ni nič pripetilo. Priprli niso nobenega.

Pariz, 25. maja. Policija je naredila velike priprave vsled nameravane demonstracije na Pēre Lachaise. Ministerski predsednik Ferry je čital v zbornici poročilo o revizijskem načrtu. Poudarjal je posebno, da se revizija omeji na omenjene točke. Večina je čitanje odobraval, skrajna desnica pa ga je motila z ironičnim roganjem.

Bruselj, 25. maja. Liberalci so izgubili pri današnjih, po novem volilnem redu se vršecih provincijalnih volitvah mnogo sedežev.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 26. maja.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.60
» » » » » srebri	81.40
Zlata renta	102.10
5% avstr. renta	95.90
Delnice narodne banke	856. —
Kreditne delnice	311.40
London 10 lir sterling	122.30
20 frankovec	9.69
Cekini c. kr.	5.75
100 drž. mark	59.75

Tujci.

Dne 24. maja.

Pri Maliči: Weinerdt, c. kr. dvorni in ministerijalni uradnik, s soprogo, in Singer, potovalec, z Dunaja. — Lach, fabriški vodja, iz Devina. — Porgelius, trg. potovalec, iz Pasave. — Manas, trg. potovalec, in Barna, operater, iz Budimpešte. — Millonig, trgovec, iz Celovca.

Pri Slonu: Koos, Bundialek in Reitmayer, trgovci, z Dunaja.

Umrli so:

Dne 23. maja. Marija Hrovat, hiš. posestnika soproga, 63 l., Streliške ulice, povožena.

Dne 24. maja. Matija Doktorič, mestni paznik, 62 l., Rēčne ulice, pljučnica.

Dne 25. maja. Marija Tominc, gostinja, 55 l., Stari trg št. 7, prsna vodenica.

Tržne cene.

V Ljubljani 24. maja: Hektoliter banaške pšenice velja 8 gld. 33 kr., domače 7 gld. 80 kr.; ječmen 4 gld. 87 kr.; reč 5 gld. 53 kr.; ajda 5 gld. 3 kr.; proso 5 gld. 53 kr.; turšica 5 gld. 40 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 32 kr.; leča hektol. po 9 gld., bob 9 gld., fižol 10 gld. — Goveja mast kilo po 96 kr., salo po 86 kr., špeh po 64 kr., prekajen po 74 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 66 kr., svinjina 74 kr., drobniško po 40 kr. — Piške po 45 kr., golobi 18 kr.; 100 kilo sena 2 gld. 5 kr., slame 1 gld. 78 kr. Seženj trdih drv 7 gld. — kr.; mehkih 4 gld. 50 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči). 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
24. maja	7. zjutraj	741.68	+10.0	szpd. sl.	js.	0.00
	2. pop.	738.10	+20.0	jzpd. sl.	»	
	9. zvečer	736.46	+14.1	szpd. sl.	»	
25. maja	7. zjutraj	734.51	+10.6	jzpd. sl.	js.	0.00
	2. pop.	732.48	+24.4	»	»	
	9. zvečer	733.36	+17.8	»	»	